

מסע מזריחה לשקיעה

חוויות מהמסע השלישי לזכרו של ארבל רייך בן יובלים שנפל במהלך מבצע "נהר הפרא" ברצועת עזה

נכתב על ידי חבריו של ארבל • ערכה לדפוס: מלכה מאור

יום שישי - 18.5.2012, השעה 4:50 לפנות בוקר. למרכז היישוב יובלים מתחילים להגיע כ- 40 צועדים, ביניהם גם 3 רצים אשר החליטו לרוץ את המסלול כולו. במרכז היישוב מחכה לנו אוטובוס אשר נתרם באדיבות "נתיבי גוש שגב" ואשר יסיע אותנו למצפה ארבל הנמצא בסמוך לקיבוץ רביד. אט אט מתאספים באוטובוס חבורה של משגבניקים, לרבות חבריו של ארבל לצוות מיחס"ר גבעתי - כולם בגילאי ה-20 ומשהו, מספר צועדים בשנות ה-60 ומעלה וגם 3 רצי מרתון אשר בחרו לעשות את המסלול בריצת שטח. בשעה 05.00 בבוקר אנחנו מתחילים לנוע לכיוון מצפה ארבל כאשר

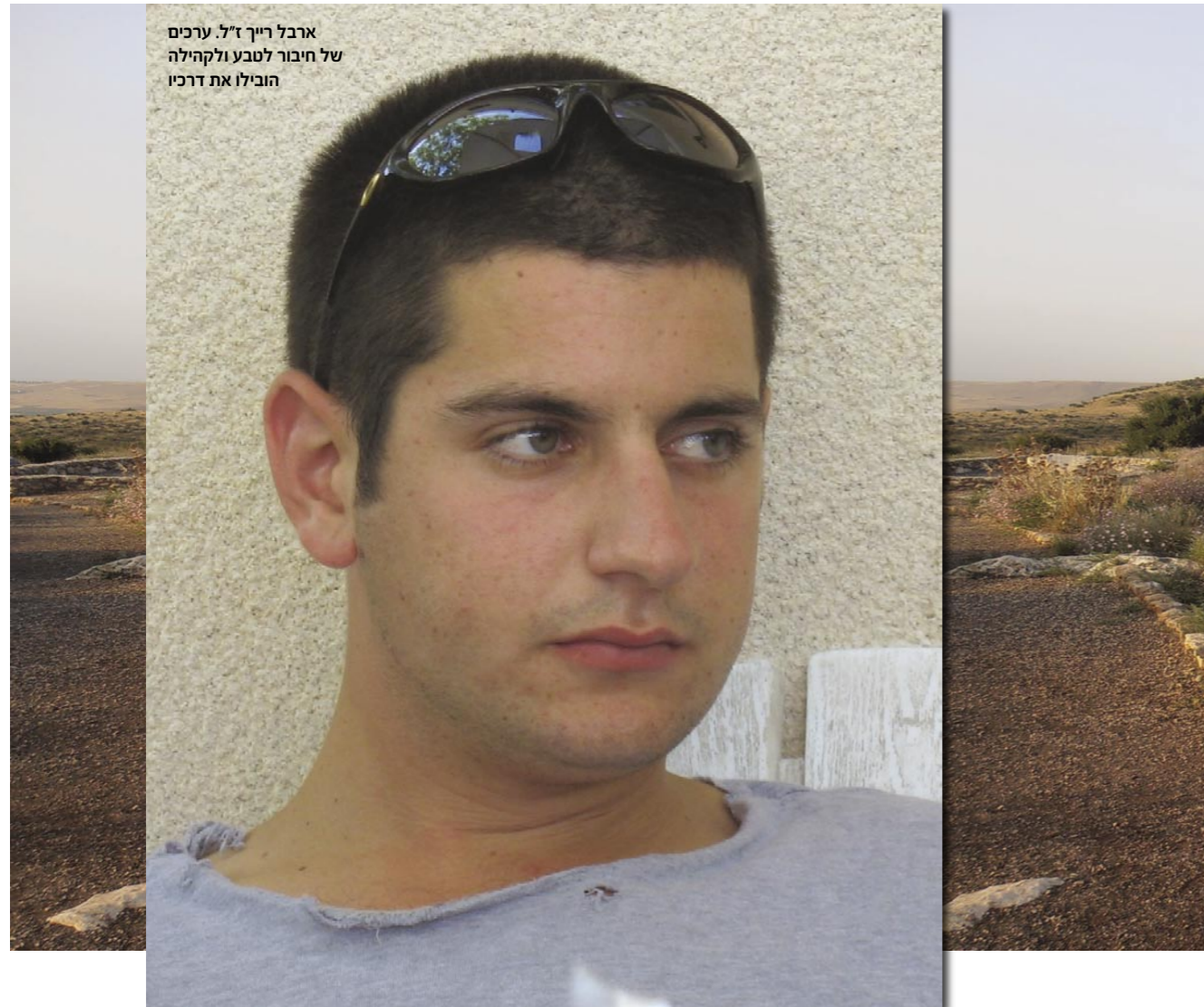
בדרך אנחנו אוספים עוד מספר אנשים. אף על פי שזמן הנסיעה קצר (כ-20 דקות) מנסים מרבית הנוכחים באוטובוס לתפוס עוד כמה דקות של תנומה לקראת היום הארוך שעוד לפנינו. למצפה ארבל הגענו בשעה 5:30 בדיוק כדי לצפות בזריחה המדהימה הנשקפת מהמצפה הצופה אל מצוק הארבל, אשר על פועילות מבצעית ברצועת עזה לפני קצת פחות מ-5 שנים. **לזכרו מתכנסים כאן היום, חבריו הרבים ואנשים נוספים אשר לא נפל בחלקם להכיר את ארבל, אולם הסיפורים על אודותיו מדברים בעד עצמם.** כשאנחנו עולים למצפור, בשביל שנבנה

על ידי משפחת רייך, בסיועם של ידידיה ושל הקרן הקיימת, אנחנו עוצרים אל מול כתובות החקוקות בסלע ואשר נלקחו מהיומן שהשאיר ארבל. לבסוף אנחנו מגיעים לרחבת המצפה שבה מתאספים כל הצועדים, ביחד עם בני משפחתו של ארבל. מספר פק"לי קפה מתחילים לדלוק ואנו מכינים קפה של בוקר, בהתאם להוראות המפורשות שארבל השאיר ביומנו. השחר מפציע ב 5:36- ועד השעה 6:00 אנחנו יושבים לאורה של הזריחה, שותים קפה ומחליפים חוויות עם החברים הרבים אשר התאספו ובאו מכל קצוות הארץ.

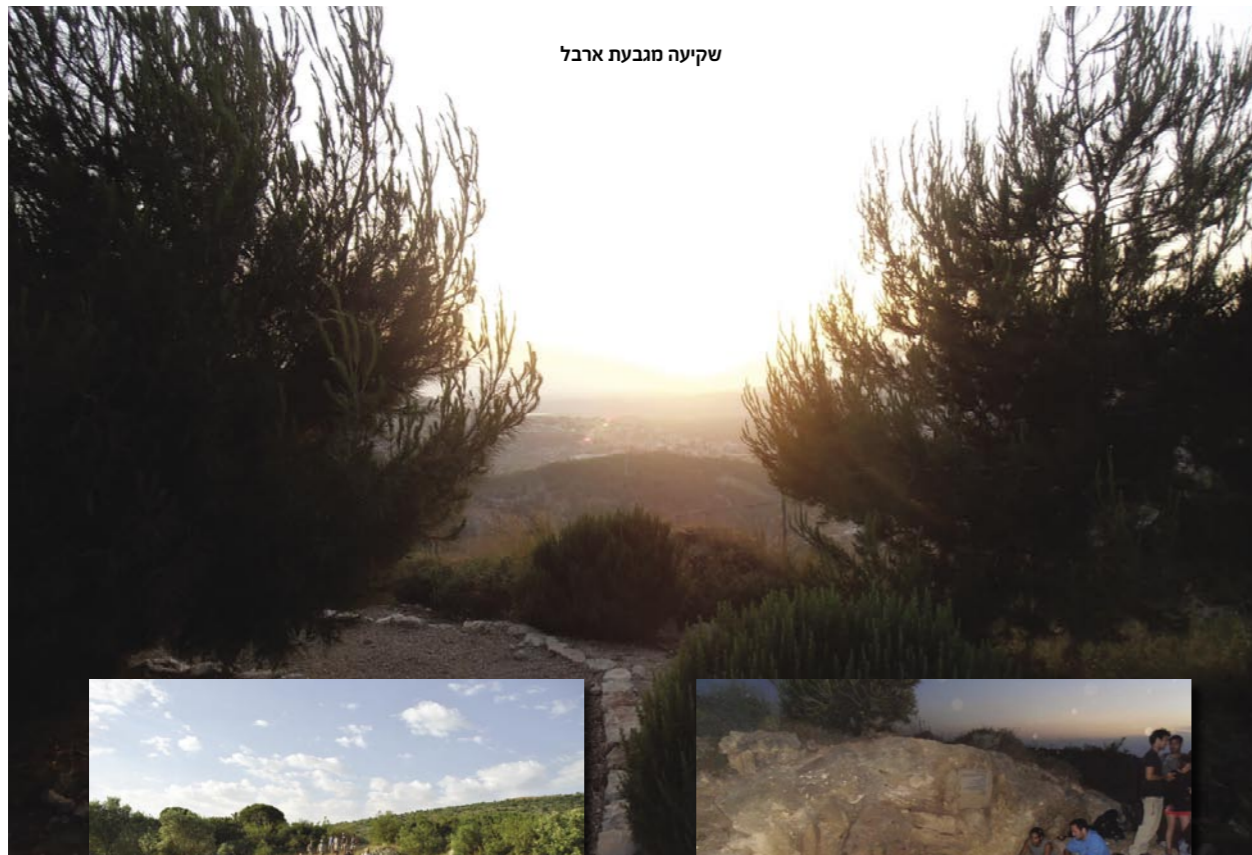
ממצפה ארבל לגבעת ארבל - בין מים למים

בשעה 6:00 אנחנו מתחילים לצעוד ממצפה ארבל לכיוון גבעת ארבל ביובלים. אנחנו הולכים לאורך הכביש המחבר בין קיבוץ רביד לבין כביש 65 ובמהלך הצעידה נראה לרגע כאילו חזרו כל החברים של ארבל לטיול השנתי. לאורך הכביש מתחיל להשתרך נחיל של צועדים החמושים בתיקי גב, נעלי הליכה וכובעי טמבל. אנחנו ממשיכים בצעידה לכיוון מאגר צלמון. הנוף שנפרש לנו עינינו מדהים ביופיו. שעת הבוקר עדיין מוקדמת ומזג האוויר מאפשר לנו ללכת

בקצב מהיר. בין לבין ניתן לראות קבוצות של חברים אשר מתחלפות בכל מספר דקות על מנת לשוחח עם כולם ולסגור פערים, סוג של פגישת מחזור המשולבת באפשרות להכיר את האנשים החדשים אשר הצטרפו השנה לטיול. אנחנו מגיעים למאגר צלמון ומשם מתחילים בעליה מתונה לכיוון סלאמה, לאורך נחל צלמון. בדרך אנו עוצרים לארוחת בוקר סביב באר מים אשר משמשת ככל הנראה להשקיית הבקר שבאזור, שם חיכו לנו מחצלות ורשת צל ענקית אשר שימשה מחסה מהשמש הקופחת. אחד אחד קפצו החבר'ה למים, לטבילת בוקר מרעננת, כדרכו של ארבל.

ארבל רייך ז"ל. ערכים של חיבור לטבע ולקהילה הובילו את דרכו

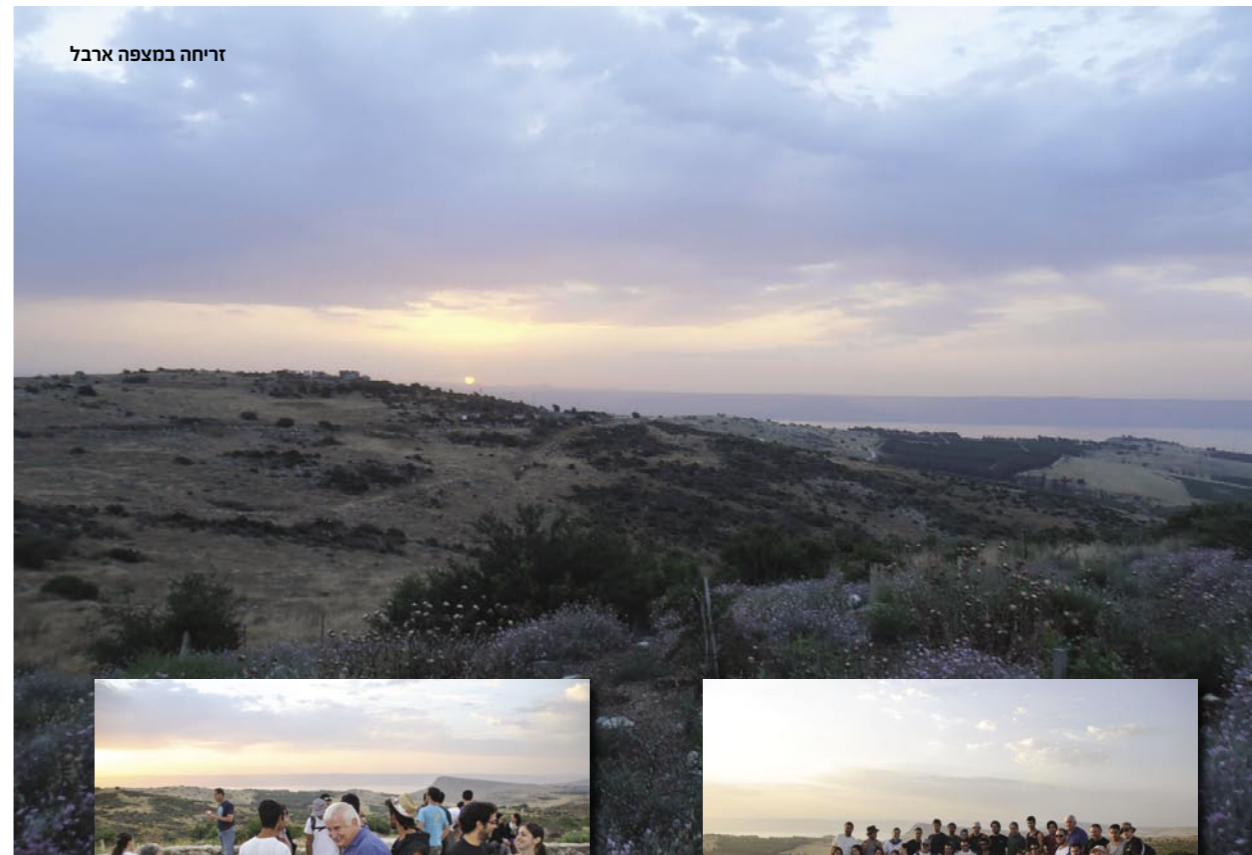
שקיעה מגבעת ארבל

החברים במסע מזריחה לשקיעה

החברה רעבים. פויקה בגבעת ארבל ביובלים

זריחה במצפה ארבל

מפגש בוקר במצפה ארבל

קבוצת הצועדים במצפה ארבל לפני תחילת המסע. מגשימים את החזון של המשפחה

חששו מהטיול בשל אורכו (בסביבות ה-32 ק"מ) אך כבר בשנה השנייה גדל מספר הצועדים לכ-30 והשנה מנתה הקבוצה כבר כ-50 צועדים. עם הסיום ולאחר שנהנינו מהפויקה והיין, בעוד אנו יושבים ומחליפים חוויות, אמר משה בהתרגשות: "אני מבקש להודות לכל אחד ואחת מכם על היוזמה ועל הביצוע". ועל פי הניצוץ בעיניו ניכר היה כי דברים אלו נאמרים מהלב. אכן החזון התגשם. מה הלאה? מה יהיה בשנים הבאות? אור ומתן מארגני הטיול רואים את המסורת נמשכת ומתפתחת בשנים הקרובות. הם מוסיפים בחיך שהם מקווים שיצליחו ללכת את כל הטיול גם בשנים הבאות. "ארבל היא איש של טיולים ושל אהבת הארץ", אומרים מארגני הטיול. "טיול זה הדרך הטובה והמתאימה ביותר כדי לזכור ולתאר את ארבל ואנו מקווים כי בשנים הבאות מספר הצועדים יגדל ומורשתו של ארבל תעבור אל הצועדים דרך המסע והסיפורים".

לפני כ-3 שנים... נחנך המצפור ביובלים...אז, במהלך הטקס, דיבר משה – אביו של ארבל, על החזון של המשפחה לקיים מסע מזריחה לשקיעה, מסע שיתחיל במצפה ארבל בריבד, עם הזריחה, אל מול הכנירת, הכנירת, אשר יסתיים בגבעת ארבל ביובלים, עם השקיעה, אל מול הים התיכון

ואשר מסתיים עם השקיעה בסביבות השעה 7.30 בערב.

הגשמת החזון

לפני כ-3 שנים, בתאריך זה שבו חל יום הולדתו של ארבל, נחנך המצפור ביובלים שהוקם גם הוא על ידי משפחת רייך וידידיה בעזרתה של הקרן הקיימת. אז, במהלך הטקס, דיבר משה - אביו של ארבל, על החזון של המשפחה לקיים מסע מזריחה לשקיעה, מסע שיתחיל במצפה ארבל בריבד, עם הזריחה, אל מול הכנירת, אשר יסתיים בגבעת ארבל ביובלים, עם השקיעה, אל מול הים התיכון. אור ומתן הרימו את הכפפה, נרתמו למשימה והחלו לארגן את הקווים הכלליים למימוש החזון. שנה זו היא השנה השלישית שבה נערך הטיול ביום הולדתו של ארבל. בשנה הראשונה היה מספר הצועדים היה מצומצם, כ-10 משתתפים. רבים מהחברים

שבו אנו צועדים היום. מי היה מאמין שכמה שנים מאוחר יותר נצעד שם לזכרו... ובחזרה לטיול. ממעלה צביה התחברנו לנחל חילזון והמשכנו לצעוד בתוואי הנחל לכיוון יובלים. משה רייך (אביו של ארבל) וחברים נוספים בג'פ החפ"ק דאגו להגיע לכל עצירה להגיע ולדאוג שמצבת המים של כולם תהיה מלאה. לאחר מספר פק"לי קפה, בסביבות השעה 18.00, התכנסנו מתחת ליובלים לקטע האחרון של הטיול. בנקודה זו חיכינו לכל הצועדים על מנת להגיע יחדיו לגבעת ארבל. העלייה ליישוב לא הייתה קלה אולם בשעה 18.30 הגענו ליעד. בגבעת ארבל חיכו הורים וחברים רבים, חלקם כבר מהשעה 14.00, על מנת להכין את סירי הפויקה הרבים, כך שיהיו מתוזמנים לקראת הגעת הצועדים. השקיעה המרהיבה הנשקפת מגבעת ארבל בתוספת כוס היין וקערת הפויקה היוו אקורד סיום מדהים ליום הארוך והלא שגרתי הזה אשר החל ב-5.00 לפנות בוקר

בדרך אנו עוצרים לארוחת בוקר סביב באר מים אשר משמשת ככל הנראה להשקיית הבקר שבאזור, שם חיכו לנו מחצלות ורשת צל ענקית אשר שימשה מחסה מהשמש הקופחת. אחד אחד קפצו החבר'ה למים, לטבילת בוקר מרעננת, כדרכו של ארבל

המסע - חיבור לטבע ולקהילה - ערכיו של ארבל

בהפסקת הצהריים פרשו מספר צועדים ובמקביל הצטרפו צועדים חדשים אשר רצו ללכת רק חלק מהמסלול. אף על פי שהשמש הייתה במרכז השמים, ליוותה אותנו רוח נעימה אשר גרמה להליכה להיות נינוחה ורגועה. בנקודה זו חשוב לציין את רצינות הטיול. אין זה מסע צבאי ואין שעת סיום מוגדרת. ההליכה מסמלת את החיבור שלנו לטבע, את ההפסקה שכולנו לקחנו ביום זה מן השגרה האינטנסיבית, כל אחד באשר הוא, על מנת לקחת נשימה עמוקה, ליהנות מהטיול, להתחבר חזרה לקהילה שבה גדלנו ולזכור מאיפה באנו. מי שיצא לו לטייל עם ארבל יודע כי אלו הערכים שבהם האמין ארבל ואנחנו בטוחים שאותם היה רוצה שנשמר. באופן אירוני, אחד מטיוליו האחרונים של ארבל היה טיול מקיבוץ מורן ליישוב יובלים, טיול אשר חופף ברובו למסלול